

dlužníkovi zapovězeno, by jakkoliv nakládal stroji, a navrhují, by bylo uznáno právem, že exekuce vedená zabavením a vnucenou správou truhlářské živnosti Františka B-a se nepřipouští. Jest zcela dobře myslitelné a možné, že živnost truhlářskou může dlužník František B. provozovati i bez zařízení a zásob, o nichž žalobci tvrdí, že jsou jejich vlastnictvím, a zabavení živnosti nemusí se proto ještě dotýkati věci žalobců. Pokud se žalobci domnívají, že exekucí zasaženy jsou i jejich svršky patřící k živnosti, bylo jejich věcí, by se domáhali rozhodnutí o nepřipustnosti exekuce ohledně těchto svršků (které by musily býti specifikovány), a nelze tak činiti vylučovací žalobou na samu živnost. K podání žaloby vylučovací ohledně truhlářské živnosti nebylo proto důvodu.

Čís. 14064.

Provésti rozvrh výtěžku za věci prodané v exekuci (§ 327, čtvrtý odstavec, ex. ř.) a učiniti opatření o tom, co se má státi s výtěžkem docíleným v nesporném řízení podle čl. 310 obch. zák., náleží soudu, jenž výtěžek prodejem získal.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1934, Nd I 495/34.)

N e j v y š š í s o u d se usnesl v exekuční věci vymáhající věřitelky firmy J. a spol. nást. v Praze proti povinným Dr. Janu R-ovi a Julii R-ové prý v B. na Moravě pro 5.000 Kč a 7.000 Kč, a v exekuční věci Karla V-a v Praze proti těmže dlužníkům pro 1.705 Kč 10 h a konečně v nesporné věci navrhovatelky firmy Karel H. a spol. v Praze proti těmže dlužníkům o veřejný prodej podle čl. 310 obch. zák. pro 23.196 Kč k návrhu okresního soudu exekučního v Praze, aby byl podle § 47 j. n. rozhodnut jeho záporný spor o příslušnost s okresním soudem civilním pro Brno-město k provedení rozvrhového řízení, že příslušným jest okresní soud civilní pro Brno-město.

D ů v o d y:

Předesílá se pro přehlednost stručně tento děj, jak vychází najevo z předložených spisů: 1. F i r m ě J. a s p o l. n á s t. v P r a z e povoleny byly a) usnesením krajského soudu obchodního v Praze ze dne 6. srpna 1931 pro pohledávku 7.000 Kč, b) usnesením okresního soudu obchodního v Praze ze dne 7. srpna 1931 pro pohledávku 5.000 Kč — zajišťovací exekuce zabavením nároku dlužníků na vydání věcí movitých (stěhovacích svršků) uložených u zasílatelské firmy B. v Brně a o výkon byl dožádán o k r e s n í s o u d e x e k u č n í v P r a z e. Usnesením okresního soudu exekučního v Praze ze dne 24. září 1931 pro 5.000 Kč a ze dne 28. listopadu 1931 pro 7.000 Kč povoleny byly firmě J. a spol. nást. přeměny zajišťovacích exekucí v exekuce uhražovací, dále příkázání zabaveného nároku k vybrání a konečně prodejové řízení v příčině

movitých věcí, jež měly býti firmou B. v Brně vydány. Okresní soud exekuční v Praze dožádal v obou případech podle § 327 třetí odstavec ex. ř. okresní soud civilní pro Brno-město za provedení řízení prodejového a rozvrhového a toto dožádání pak ještě několikrát opakoval, když provedení naráželo na obtíže. Okresní soud civilní v Brně-městě dal v protokolu ze dne 22. června 1932 sepsati pod pol. 1—45 věci vydané firmou B. a dal provést jejich veřejnou dražbu na dvakrát, nejdříve dne 18. listopadu 1933 v příčině položek 1—43 a pak dne 19. září 1934 také v příčině položek 44—45 a poukázal výtěžky depositnímu oddělení Městské spořitelny pražské v Praze. 2. Před tím již povolil okresní soud exekuční v Praze usnesením ze dne 2. srpna 1931 K a r l u V - o v i v Praze proti těmto dlužníkům pro 1.705 Kč exekuci zabavením téhož nároku na vydání movitých věcí a uvedl v povolujícím usnesení, že o přikázání zabaveného nároku k vybrání bude rozhodnuto po právní moci zabavení. Že se tak stalo, není ze spisů viděti. 3. Dříve, než byl exekuční prodej vykonán, povolil krajský soud obchodní v Praze usnesením ze dne 22. září 1933 zasílatelské firmě K a r e l H. v Praze proti těmže dlužníkům pro 23.196 Kč veřejný prodej těchže movitých věcí (stěhovacích svršků) podle čl. 310 obch. zák. a dožádal o výkon přímo okresní soud civilní v Brně-město. Krajský soud upozornil při tom na exekuce, o nichž byla svrchu řeč, a to jak okresní soud civilní v Brně-město, tak okresní soud exekuční v Praze. Toto dožádání došlo k okresnímu soudu civilnímu v Brně-město dne 24. září 1933, tedy ještě před provedením exekučních prodejů. 4. Když mělo dojít k opatření ve příčině docílených výtěžků, odmítl je učiniti okresní soud civilní v Brně-městě, odkávav k tomu, že šlo o prodej podle čl. 310 obch. zák. a že prý tudíž má rozvrh provést okresní soud exekuční v Praze, v jehož sídle jest uložen i výtěžek. Opatření odmítl však učiniti i okresní soud exekuční v Praze, odkávav k předpisu § 327 odst. 3 ex. ř.

Z vyličeného děje jest vyvoditi příslušnost okresního soudu civilního v Brně-městě, ať již by šlo o rozvrh výtěžku za věci v exekuci prodané (§ 327 čtvrtý odstavec ex. ř.), neb o opatření v příčině výtěžku docíleného v řízení nesporném podle čl. 310 obch. zák. V onom směru ustanovuje § 327 třetí odstavec ex. ř. způsobem nařizovacím (»hat«), že i řízení r o z v r h o v a c í má provést okresní soud, v jehož obvodu byly věci prodány. V druhém směru jde při povolení, i při výkonu prodeje podle čl. 310 obch. zák., § 47 úv. zák. k obch. zák. čl. XIII. čís. 9 úv. zák. k ex. ř. a § 385 jed. ř. — o ř í z e n í n e s p o r n é (judikát nejv. s. ve Vídni uveřejněný pod čís. 591 úř. sb. a 2298 A. Cl. a rozhodnutí nejvyššího soudu v Brně čís. 3811, 6078, 7664 a j. sb. n. s.). Podle § 385 jed. ř. má takový prodej p r o v é s t i exekuční oddělení okresního soudu, v jehož obvodu věci jsou. Tím se však nestává věc věcí e x e k u č n í, nýbrž zůstává věcí nespornou, takže v té příčině chybí jakýkoli důvod příslušnosti pro okresní soud exekuční v Praze. Je zřejmé a vyplývá to z přirozené povahy věci, že opatření o tom, co se má státi s výtěžkem, náleží soudu, jenž výtěžek prodejem získal. Platí to v tomto případě tím spíše, že souběžně bylo

vedeno také exekuční řízení a že podle spisů nebylo rozeznáváno, zda jde o prodej exekuční, či o prodej v řízení mimosporném. Otázky z toho vyplývající netýkají se již sporu o příslušnost. Okolnost, že výtěžky jsou u Městské spořitelny v Praze, nehraje v otázce příslušnosti žádné role, a to ani s hlediska účelnosti, ježto může uloženými částkami disponovati právě tak lehce soud brněnský jako pražský.

Čís. 14065.

Vnucený pachtýř jest samostatným podnikatelem, jenž provozuje pachtovanou živnost na vlastní účet a na vlastní risiko. Není vázán obligacními závazky dlužníkovými.

Proti usnesení exekučního soudu, vyhovujícímu návrhu, by vnucený pachtýř hostinské a výčepnické živnosti byl upozorněn na závaznost smlouvy o výlučném odběru piva z navrhovatelova pivovaru, jest vnucený pachtýř oprávněn k rekursu.

(Rozh. ze dne 22. prosince 1934, R II 593/34.)

V usnesení, jímž jmenoval Heřmana T-a pachtýřem zabavené hostinské a výčepnické živnosti, uložil p r v ý s o u d pachtýři, by odbíral pivo od pivovaru v B. podle smlouvy, již uzavřel s pivovarem dlužník. K rekursu vymáhající věřitelky a pachtýře Heřmana T-a vyloučil r e k u r s n í s o u d z napadeného usnesení příkaz k odběru piva z pivovaru v B. D ů v o d y: Právem vytýkají rekurenti, že prvému soudu, ustanovivšímu napadeným usnesením za pachtýře Heřmana T-a, bylo se držeti pachtovních podmínek schválených soudem. Ani v dražebních podmínkách pro propachtování zabavené hostinské a výčepnické živnosti, ani, když s dražby sešlo, v návrhu vymáhající strany s pojmenováním pachtýře z volné ruky, není zmínky o převzetí závazku k odběru piva z pivovaru v B. Pivovar v B. stěžuje si na vnuceného pachtýře T-a, neučinil návrh, aby závazek povinného k odběru piva podle smlouvy byl přenesen i na pachtýře pojetím do pachtovních podmínek, nýbrž navrhl jen, by pachtýř T. byl na závaznost této smlouvy upozorněn. Poukaz prvního soudu na obdobu s ustanovením § 111 ex. ř. platným pro vnucenou správu, podle něhož vnucený správce musí vstoupiti do nájemních a pachtovních smluv uzavřených dlužníkem, nelze opřítí o ustanovení § 340 ex. ř., který připouští propachtování zabavené živnosti místo vnucené správy. Ostatně ustanovení § 111 ex. ř. vztahuje se jen na smlouvy nájemní (pachtovní) a nelze je rozšiřovati i na jiné osobní závazky, dlužníkem před povolením vnucené správy převzaté, jak rekurenti právem na to poukazují. Uchýlil-li se tedy první soudce, ustanoviv Heřmana T-a pachtýřem, od schválených již pachtovních podmínek, uloživ mu současně zmíněný závazek k povinnému odběru piva, právem si na to stěžuje vymáhající věřitelka a pachtýř T. Nelze přisvědčiti pivovaru, že pachtýř T. není k rekursu oprávněn. Ježto zá-